

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α6 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κωδ. : 17671, Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604 553

ΚΑΛΛΙΘΕΑ 31.05.2023

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 518

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

- α. του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4987/2022 Α' 206), εφεξής ΚΦΔ,
- β. του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10-03-2017 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 968/22-03-2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει,
- γ. της ΠΟΛ 1064/12-04-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε (Β' 1440),
- δ. του άρθρου έκτου, παρ. 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), καθώς και της υπ' αριθμ. Α 1273/2020 Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 5597/21-12-2020),

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από ..... και με αριθμό πρωτοκόλλου .....ενδικοφανή προσφυγή του ..... κατοίκου ..... κατά της σιωπηρής απορρίψεως από τον Προϊστάμενο του Κ.Ε.Φ.Ο.Μ.Ε.Π., λόγω παρελεύσεως ως απράκτου της σχετικής τρίμηνης προθεσμίας, της υπ' αριθ. πρωτ. .... Αιτήσεως προς καταβολή τόκων, και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από ..... και με αριθμό πρωτοκόλλου ..... ενδικοφανούς προσφυγής του ....., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Σε εκτέλεση της υπ' αριθ. .... απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα 16^ο Τριμελές), με την οποία έγινε δεκτή η από ..... προσφυγή του ..... κατά της σιωπηρής απόρριψης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της με αρ. πρωτ. .... ενδικοφανούς προσφυγής του, η αρμόδια ελεγκτική αρχή {Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.} επέστρεψε - συμψήφισε με οφειλές του ποσό 250.171,14 €.

Στη συνέχεια ο προσφεύγων με τη με αριθμό πρωτοκόλλου Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. .... αίτησή του ζήτησε την καταβολή τόκων επί του ποσού που κατέβαλε αχρεωστήτως δυνάμει των εκδοθεισών καταλογιστικών πράξεων του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π..

Στην αίτησή του αυτή ο προσφεύγων επικαλέστηκε την υπ' αριθ. .... απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας με την οποία κρίθηκε ότι ο διοικούμενος μπορεί να ζητήσει με αυτοτελή αίτησή του, η οποία μπορεί να υποβληθεί ακόμα και μετά την έκδοση δικαστικής απόφασης επί της κύριας διαφοράς, την καταβολή τόκου επί των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών.

Η εν λόγω αίτηση απορρίφθηκε σιωπηρά από τον Προϊστάμενο του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. λόγω παρέλευσης της νόμιμης προθεσμίας απάντησης.

Κατά της ως άνω σιωπηρής απόρριψης, ο προσφεύγων άσκησε την με αριθ. πρωτ. .... κρινόμενη ενδικοφανή προσφυγή με την οποία ζητά:

“1. Να γίνει δεκτή στο σύνολό της η παρούσα Ενδικοφανής Προσφυγή.

2. Να επανεξετασθεί η νομιμότητα και η ορθότητα της σιωπηρής απορρίψεως από τον Προϊστάμενο του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., λόγω παρελεύσεως ως απράκτου της σχετικής τρίμηνης προθεσμίας, της υπ' αριθ. πρωτ.: ..... Αιτήσεως προς καταβολή τόκων.

3. Να επανεξετασθεί η νομιμότητα και η ορθότητα κάθε άλλης συναφούς, προγενέστερης ή μεταγενέστερης, πράξεως ή παραλείψεως της Διοικήσεως.

4. Να διαταχθεί η ακύρωση και εξαφάνιση της ως άνω προσβαλλομένης σιωπηρής απορρίψεως, ως και κάθε άλλης συναφούς, προγενέστερης ή μεταγενέστερης, πράξεως ή παραλείψεως της Διοικήσεως.

5. Να γίνει δεκτή και να αναγνωρισθεί η καταβολή τόκων επί του ποσού των 279.149,44 Ευρώ, που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως δυνάμει των εκδοθεισών καταλογιστικών πράξεων του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., υπολογιζομένων από τον χρόνο ασκήσεως της υπ' αριθμ. πρωτ.: ..... Ενδικοφανούς Προσφυγής ενώπιον της Δ.Ε.Δ., άλλως από τον χρόνο ασκήσεως της με αρ. κατ.: ..... Προσφυγής μου ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, άλλως από τον χρόνο καταβολής εκάστου επιμέρους ποσού και μέχρις εξοφλήσεως.”

Κατόπιν των ανωτέρω η Υπηρεσία μας, εξέδωσε τη με αριθ. .... ΑΠΟΦΑΣΗ, σύμφωνα με την οποία δεν έγινε δεκτό το αίτημα του προσφεύγοντα για καταβολή τόκων, με το σκεπτικό, ότι: “η υπ' αριθ. .... απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου

Αθηνών (Τμήμα 16^ο Τριμελές), με την οποία έγινε δεκτή η ασκηθείσα προσφυγή του κατά της σιωπηρής απόρριψης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της με αριθ. πρωτ. .... ενδικοφανούς προσφυγής του δεν περιέχει διάταξη για έντοκη επιστροφή του ποσού των αχρεωστήτως καταβληθέντων φόρων”.

Ακολούθως, ο προσφεύγων, κατά της ως άνω απόφασης της ΔΕΔ άσκησε τη με αριθ. κατάθεσης ..... προσφυγή, ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών.

Στη συνέχεια, το Διοικητικό Πρωτοδικείο Χαλκίδας [Τμήμα 2^ο Τριμελές], ως κατά τόπον αρμόδιο, μετά την έκδοση της ..... Πράξης του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, εξέδωσε τη με αριθ. ....

ΑΠΟΦΑΣΗ, σύμφωνα με την οποία:

“Δέχεται την προσφυγή.

Ακυρώνει την υπ’ αριθμόν ..... απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (Δ.Ε.Δ.) της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.).

Αναπέμπει την υπόθεση στην Δ.Ε.Δ., προκειμένου να αποφανθεί επί του αιτήματος του προσφεύγοντος για την καταβολή τόκων επί του επιστραφέντος σε αυτόν ποσού φόρου δυνάμει της ..... απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών”, σύμφωνα με το κάτωθι σκεπτικό.

“6. Επειδή, με βάση τα ανωτέρω, λαμβάνεται, κατά πρώτον, υπόψη ότι εφαρμοστέο, εν προκειμένω, είναι το άρθρο 53 παρ. 2 του Κ.Φ.Δ., καθώς αυτό καταλαμβάνει, σύμφωνα με την προπαρατεθείσα μεταβατική διάταξη της παραγράφου 16 του άρθρου 66 του Κ.Φ.Δ., τις αιτήσεις επιστροφής φόρου που υποβάλλονται από την 01.01.2014 και εφεξής. Τούτο δε, διότι, αν και δεν έχουν προσκομισθεί ούτε η ..... ενδικοφανής προσφυγή, ούτε η ..... προσφυγή, ώστε να ελεγχθεί, εάν υποβλήθηκε με αυτές ρητό αίτημα επιστροφής του ποσού των φόρων, ούτε, άλλωστε, προκύπτει ότι τέτοιο αίτημα υποβλήθηκε αυτοτελώς σε άλλη ημερομηνία, πάντως, ως εκ της ημερομηνίας έκδοσης των καταλογιστικών του φόρου πράξεων (στις 10.09.2014), προκύπτει ότι τέτοιο αίτημα δεν είναι χρονικώς δυνατόν να υποβλήθηκε προ της 01.01.2014, ήτοι της ημερομηνίας έναρξης ισχύος του άρθρου 53 παρ. 2 του Κ.Φ.Δ.. Περαιτέρω, στο τελευταίο αυτό άρθρο, το οποίο προβλέπει ως προϋπόθεση για την εφαρμογή του την υποβολή αίτησης επιστροφής του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού φόρου ενώπιον της φορολογικής αρχής, δεν τίθεται ως όρος για την καταβολή των τόκων η προηγούμενη δικαστική διάγνωση της παρεπόμενης αυτής απαίτησης, όπως εσφαλμένως θεωρεί το καθ’ ού, περίπτωση κατά την οποία, άλλωστε, επί τυχόν άρνησης της Διοίκησης να καταβάλει το δικαστικώς διαγνωσθέν ποσό των τόκων, θα καλούνταν σε εφαρμογή οι διατάξεις του ν.3068/2002 και του π.δ/τος 61/2004 περί συμμόρφωσης της Διοίκησης στις δικαστικές αποφάσεις (πρβλ. Δ.Εφ.Θεσ. 1577, 1149/2022). Εξάλλου, το καθ’ ού εσφαλμένως υπολαμβάνει ότι με την 686/2020 απόφαση του συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκε ότι απαιτείται να έχει χορηγηθεί δικαστική διάγνωση ειδικώς επί του αυτοτελώς υποβαλλομένου αιτήματος για την καταβολή των τόκων, δοθέντος ότι με την απόφαση αυτή κρίθηκε το διαφορετικό νομικό ζήτημα ότι, κατά τις διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 4 περίπτ. ε’ του ν.δ. 4486/1965, του άρθρου 21 του Κώδικα νόμων περί δικών του Δημοσίου της 26.6/10.7.1944 και του άρθρου 38 παρ. 2 του ν. 1473/1984, ήτοι προϊσχύσαντος του

άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ. νομοθετικού καθεστώτος, νομίμως υποβάλλεται με ιδιαίτερη προσφυγή από τον φορολογούμενο το αίτημα επιδικάσεως τόκων επί ποσού φόρου αχρεωστήτως καταβληθέντος από αυτόν στην περίπτωση κατά την οποία το ποσό αυτό έχει ήδη επιστραφεί σ' αυτόν κατόπιν δικαστικής αποφάσεως που διέγνωσε, κατόπιν προηγούμενης προσφυγής του, την αχρεώστητη καταβολή του φόρου. Και ναι μεν με την εν λόγω απόφαση κρίθηκε ότι «η διάγνωση με δικαστική απόφαση της αχρεώστητης καταβολής φόρου και της υποχρεώσεως του Δημοσίου να τον επιστρέψει στον φορολογούμενο αποτελεί προϋπόθεση για την διάγνωση της υποχρεώσεως του Δημοσίου να καταβάλει τόκους προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας του φορολογούμενου» (βλ. σκ. 9 της Σ.τ.Ε. 686/2020), η κρίση, όμως, αυτή έγινε ενόψει του (μη εφαρμοστέου εν προκειμένω) άρθρου 21 του Κώδικα νόμων περί δικών του Δημοσίου, κατά το οποίο η παρεπόμενη υποχρέωση των τόκων υφίσταται από την άσκηση της προσφυγής για την ικανοποίηση (και άρα για τη δικαστική διάγνωση) της κύριας απαιτήσεως του φορολογούμενου, αποκλεισμένης της εφαρμογής των άρθρων 340-346 και 910-911 του Αστικού Κώδικα, οι οποίες προβλέπουν και προγενέστερο χρόνο τοκοφορίας των χρηματικών απαιτήσεων (βλ. σκ. 10 της Σ.τ.Ε. 686/2020). Εν προκειμένω, όμως, εφαρμοστέο είναι, κατά τα ανωτέρω, το άρθρο 53 του Κ.Φ.Δ., κατά το οποίο καταβάλλονται τόκοι στον φορολογούμενο για τη χρονική περίοδο από την ημερομηνία υποβολής στη φορολογική διοίκηση της αίτησης επιστροφής του υπερβάλλοντος ποσού φόρου, χωρίς να απαιτείται για τη γέννηση των τόκων η άσκηση προσφυγής (όπως, αντιθέτως, ορίζεται στο άρθρο 21 του Κώδικα νόμων περί δικών του Δημοσίου) και άρα, κατ' ακολουθίαν της άσκησης προσφυγής, η δικαστική διάγνωση της επιστροφής του φόρου. Επομένως, η προσβαλλομένη απόφαση της Δ.Ε.Δ., με το να δεχθεί ότι δεν οφείλονταν τόκοι, διότι στο διατακτικό της ..... απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών δεν είχε περιληφθεί σχετική διάταξη, έσφαλε και είναι, ως εκ τούτου, ακυρωτέα, κατά αποδοχή ως βασίμου του σχετικού λόγου της υπό κρίση προσφυγής.

7. Επειδή, κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή και να ακυρωθεί η προσβαλλομένη απόφαση της Δ.Ε.Δ.. Περαιτέρω, η υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στη φορολογική αρχή για να εξετάσει αυτή, το πρώτον, εάν συντρέχουν οι όροι του άρθρου 53 παρ. 2 του Κ.Φ.Δ., τους οποίους δεν εξέτασε, καθώς απέρριψε, κατά τα ανωτέρω, την ενδικοφανή προσφυγή για τη (δήθεν) μη συνδρομή όρου, μη απαιτούμενου, όμως από τον νόμο (πρβλ. Σ.τ.Ε. 2465/2018 σκ. 14). Τέλος, πρέπει να αποδοθεί στον προσφεύγοντα το καταβληθέν παράβολο, κατ' άρθρο 277 παρ. 9 του Κ.Δ.Δ., αλλά να απαλλαγεί, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, το καθ' ού Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα αυτού, κατ' άρθρο 275 παρ. 1 εδ. ε' του Κ.Δ.Δ..''

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ. 16 του ΚΦΔ το άρθρο 53 παρ. 2 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας εφαρμόζεται για αιτήσεις επιστροφής που υποβάλλονται από την 1.1.2014 και εφεξής.

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 53 παρ. 2 του Κ.Φ.Δ.:

«2. Σε περίπτωση καταβολής υπερβάλλοντος ποσού φόρου (αχρεώστητη καταβολή), καταβάλλονται τόκοι στον φορολογούμενο για τη χρονική περίοδο από την ημερομηνία αίτησης επιστροφής του υπερβάλλοντος ποσού φόρου μέχρι την ημερομηνία ειδοποίησης του

φορολογούμενου για την επιστροφή του, εκτός εάν η επιστροφή φόρου ολοκληρωθεί εντός ενενήντα (90) ημερών από την παραλαβή από τη Φορολογική Διοίκηση της αίτησης επιστροφής φόρου του φορολογούμενου. Για τους σκοπούς του προηγούμενου εδαφίου, εάν το υπερβάλλον ποσό φόρου συμψηφιστεί με άλλες οφειλές, το ποσό θεωρείται ότι επιστράφηκε κατά το χρόνο διενέργειας του συμψηφισμού.»

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3 της υπ' αριθ. [ΛΠΕΙΣ 1198598 ΕΞ 2013/31.12.2013](#) (ΦΕΚ Β ' 19/10-1-2014) απόφασης του Υπουργού Οικονομικών, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία κατάθεσης της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής, με την οποία διατυπώνεται (και) αίτημα του προσφεύγοντος για επιστροφή του τυχόν προκύπτοντος ως αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού Χ που αφορά σε Φόρο «Το ύψος του επιτοκίου υπολογισμού των τόκων της [παραγράφου 2](#) του [άρθρου 53](#) του ν. [4174/2013](#) (Α 170) που καταβάλλονται στον φορολογούμενο ορίζεται ως το επιτόκιο Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΜΡΟ) που ισχύει κατά την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του φόρου, πλέον πέντε και εβδομήντα πέντε (5,75) εκατοστιαίες μονάδες, ετησίως Το επιτόκιο των ανωτέρω παραγράφων δεν μεταβάλλεται κατά το μέρος που αφορά το επιτόκιο των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΜΡΟ) πριν την εκάστοτε σωρευτική μεταβολή αυτού κατά μία (1) εκατοστιαία μονάδα λαμβανομένου ως βάση υπολογισμού του επιτοκίου που ισχύει κατά την έναρξη ισχύος της παρούσας. ...».

Επειδή, περαιτέρω, ως προς την παραγραφή της απαίτησης κατά του Δημοσίου προερχόμενη από τόκους, παρατίθενται οι παρακάτω διατάξεις :

Α. Οι διατάξεις του Δημοσίου Λογιστικού του ν.2362/1995

άρθρο 90 παρ. 1 ν. 2362/1995: «Οποιαδήποτε απαίτηση κατά του Δημοσίου παραγράφεται μετά πενταετία, εφόσον από άλλη γενική ή ειδική διάταξη δεν ορίζεται βραχύτερος χρόνος παραγραφής αυτής.».

άρθρου 91 εδ. α' ν. 2362/1995,: «Επιφυλασσομένης κάθε άλλης ειδικής διατάξεως του παρόντος η παραγραφή οποιασδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής.»

άρθρου 93 περ. β' ν. 2362/1995 : «Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, η παραγραφή των χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου διακόπεται μόνο: α) [...]. β) Με την υποβολή στην αρμόδια δημόσια αρχή αιτήσεως για την πληρωμή της απαιτήσεως, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από τη χρονολογία που φέρει η έγγραφη απάντηση του Διατάκτη ή της αρμόδιας για την πληρωμή της απαιτήσεως αρχής. Αν η αρμόδια δημόσια αρχή δεν απαντήσει, η παραγραφή αρχίζει μετά πάροδο έξι μηνών από τη χρονολογία υποβολής της αιτήσεως. Υποβολή δεύτερης αιτήσεως δεν διακόπτει εκ νέου την παραγραφή.».

Β. Οι μετέπειτα διατάξεις του ν. 4270/2014 περί Κώδικα Δημόσιου Λογιστικού:

«Άρθρο 140 : 1. Οποιαδήποτε απαίτηση κατά του Δημοσίου, πλην εκείνων για τις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013, Α 170), παραγράφεται μετά την παρέλευση πενταετίας, εφόσον από άλλη γενική ή ειδική διάταξη δεν ορίζεται βραχύτερος χρόνος παραγραφής αυτής.

Άρθρο 141: Η παραγραφή οποιασδήποτε απαίτησης κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και είναι δυνατή η δικαστική της επιδίωξη, με την επιφύλαξη κάθε άλλης ειδικής διάταξης του νόμου αυτού. Προκειμένου όμως περί δασμών, φόρων, τελών και λοιπών δικαιωμάτων που εισπράττονται στα Τελωνεία, η παραγραφή αρχίζει από τη βεβαίωση αυτών.

Άρθρο 143 : Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, η παραγραφή των χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου διακόπτεται μόνο:

α. Με την υποβολή της υπόθεσης στο δικαστήριο ή σε διαιτητές, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδίκων, του δικαστηρίου ή των διαιτητών.

β. Με την υποβολή στην αρμόδια δημόσια αρχή αίτησης για την πληρωμή της απαίτησης, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από τη χρονολογία που φέρει η έγγραφη απάντηση του διατάκτη ή της αρμόδιας για την πληρωμή της απαίτησης αρχής. Αν η αρμόδια δημόσια αρχή δεν απαντήσει, η παραγραφή αρχίζει μετά πάροδο έξι (6) μηνών από τη χρονολογία υποβολής της αίτησης. Υποβολή δεύτερης αίτησης δεν διακόπτει εκ νέου την παραγραφή.»

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 177 παρ. 1 εδ. α' περ. α' και εδ. β' του ν.4270/2014: «Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται οι διατάξεις: α. Των άρθρων 1 έως και 108 και του άρθρου 110 του ν. 2362/1995. β. [...]. γ. [...]. δ. [...]. Οποιαδήποτε υφιστάμενη αναφορά στις καταργούμενες κατά τα ανωτέρω διατάξεις νοείται στο εξής ως αναφορά στις αντίστοιχες διατάξεις του παρόντος νόμου.»

Και με τις διατάξεις του άρθρου 183 παρ. 1 και 2 περ. γ' εδ. α' του ν.4270/2014:

«1. Η ισχύς των διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από την 1.1.2015, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά σε αυτές ή στην επόμενη παράγραφο. 2. Ειδικότερα: α. [...]. β. [...]. γ. Οι διατάξεις του Υποκεφαλαίου 12 του Κεφαλαίου Β' του Μέρους Δ' ισχύουν για απαιτήσεις του Δημοσίου που βεβαιώνονται προς είσπραξη μετά την 1.1.2015, καθώς και για απαιτήσεις σε βάρος του Δημοσίου που γεννώνται μετά την ημερομηνία αυτή.»

Επειδή, με τις υπ' αριθμ. 248-9/2008 αποφάσεις της Ολομέλειας του ΣτΕ κρίθηκε ότι «Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 8 παρ. 4 περίπτ. ε' του ν.δ. 4486/1965, στην δικαιοδοσία των τακτικών φορολογικών (ήδη διοικητικών) δικαστηρίων υπάγονται και οι διαφορές μεταξύ φορολογικής αρχής και φορολογουμένου για την επιστροφή ποσών φόρων, τελών και εισφορών. Η διάταξη αυτή αναφέρεται σε διαφορές οι οποίες έχουν ως αντικείμενο την επιστροφή φόρων κλπ. που καταβλήθηκαν χωρίς να υπάρχει σχετική υποχρέωση, εν όλω ή εν μέρει, ή την επιστροφή φόρων κλπ. για άλλη αιτία, προβλεπομένη από τον φορολογικό νόμο. Η υποχρέωση του Δημοσίου για καταβολή τόκων για χρέος του, το οποίο απορρέει από την υποχρέωσή του να επιστρέψει καταβληθέντες φόρους κλπ., είναι παρεπόμενη του ανωτέρω χρέους. Δεδομένου δε ότι το χρέος αυτό απορρέει από σχέση δημοσίου δικαίου, όπως είναι η φορολογική, η αμφισβήτηση, ως προς την παρεπόμενη αυτή υποχρέωση, συνιστά διοικητική διαφορά. Συνεπώς, ο φορολογούμενος μπορεί να ασκήσει προσφυγή ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων με αίτημα να τού επιστραφούν οι ως άνω φόροι ή με αίτημα να τού καταβληθούν τόκοι για την ανωτέρω απαίτησή του, είναι δε επιτρεπτή η σώρευση στην προσφυγή του των δύο αυτών αιτημάτων.»

Επειδή, περαιτέρω, με την υπ' αριθμ. 2190/2014 απόφαση της Ολομέλειας του ΣτΕ, αφού επαναλήφθηκαν οι ανωτέρω κρίσεις, κρίθηκαν τα εξής:

α) οι διατάξεις του άρθρου 38 παρ.2 του ν. 1473/1984, όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 3 του ν.2120/1993, κατά το μέρος που ορίζουν ότι, επί επιστροφής φόρων, δασμών κλπ., που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως κατά τα κριθέντα με οριστική δικαστική απόφαση, η τοκοφορία αρχίζει μετά την πάροδο εξαμήνου από την πρώτη του μήνα του επομένου της κοινοποίησης στην φορολογική αρχή της δικαστικής αποφάσεως, έχουν ως συνέπεια την μη προσήκουσα αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας του αχρεωστήτως καταβαλόντος τον φόρο, η οποία προκλήθηκε από την διαγνωσθείσα ως εξ αρχής αχρεώστητη καταβολή του φόρου. Τούτο δε, διότι η υποχρέωση καταβολής τόκων, που εξ ορισμού έχουν ως σκοπό την αποκατάσταση της ζημίας από στέρηση περιουσιακών στοιχείων, περιορίζεται στο χρονικό διάστημα μετά την πάροδο εξαμήνου από την πρώτη του μήνα του επομένου της κοινοποίησης στην φορολογική αρχή της αποφάσεως του αρμοδίου δικαστηρίου. Η ρύθμιση αυτή, που αφήνει ακάλυπτο μακρό χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο φορολογούμενος υφίσταται μη νομίμως περιουσιακή ζημία και του οποίου χρονικού διαστήματος η διάρκεια εξαρτάται από γεγονότα που ευρίσκονται εκτός του πεδίου επιρροής του, όπως είναι κυρίως ο χρόνος συζητήσεως της υποθέσεως και της δημοσιεύσεως και κοινοποίησης της αποφάσεως, είναι ασύμβατη τόσο με το άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος περί ισότητας των πολιτών ενώπιον των δημοσίων βαρών, όσο και με τα άρθρα 17 παρ.1 του Συντάγματος και 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ περί προστασίας της ιδιοκτησίας και, κατ' ακολουθίαν, ανίσχυρη.

β) Οι διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του ν. 1473/1984, όπως αντικαταστάθηκαν με το άρθρο 3 του ν.2120/1993, κατά το μέρος που προβλέπουν, επί επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντων φόρων, δασμών και συναφών προστίμων, την καταβολή τόκων με το επιτόκιο που ισχύει για τα έντοκα γραμμάτια του Δημοσίου τρίμηνης διάρκειας, δεν αντίκεινται στα άρθρα 4 παρ.1, 4 παρ. 5, 78 παρ.1 του Συντάγματος και 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

γ) Για αξιώσεις του φορολογουμένου προς επιδίκαση τόκων κατά την επιστροφή φόρων κλπ. αχρεωστήτως καταβληθέντων ισχύουν οι ειδικές ρυθμίσεις του άρθρου 3 του ν. 2120/1993 και του άρθρου 21 του Κώδικα των νόμων περί δικών του Δημοσίου. Ως εκ τούτου, για το ζήτημα αυτό δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 340 έως 346 και 910-911 του Αστικού Κώδικα. Ειδικότερα, ως προς το ύψος του επιτοκίου έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 38 παρ. 2 του ν. 1473/1984, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν. 2120/1993, ο δε χρόνος ενάρξεως της τοκοφορίας, εν όψει της αντισυνταγματικότητας, κατά το μέρος αυτό, των διατάξεων αυτών, ρυθμίζεται από την προγενέστερη διάταξη του άρθρου 21 του κ.δ. της 26.6/10.7.1944, η οποία έχει εφαρμογή και σε περίπτωση οφειλής που απορρέει από σχέση δημοσίου δικαίου, όπως η φορολογική, εφ' όσον δεν ορίζεται διαφορετικά από ειδικές διατάξεις. Κατά την έννοια της τελευταίας αυτής διατάξεως, τόκοι οφείλονται από την άσκηση της προσφυγής, με την οποία υποβάλλεται το αίτημα για επιστροφή φόρου κλπ. που έχει καταβληθεί αχρεωστήτως.

Επειδή, και με την πρόσφατη υπ' αριθμ. 686/2020 απόφαση του Τμήματος Β' του ΣτΕ, το Δικαστήριο βασίσθηκε στις ανωτέρω αποφάσεις και ειδικότερα στην σκέψη 9 αυτής αναφέρονται τα εξής :

«Επειδή, με τις αποφάσεις 248-9/2008 της Ολομελείας του Δικαστηρίου κρίθηκαν τα εξής... Περαιτέρω, με την απόφαση 2190/2014 της Ολομέλειας του Δικαστηρίου, αφού επαναλήφθηκαν οι ανωτέρω κρίσεις, κρίθηκαν τα εξής:...

Από τις αποφάσεις αυτές προκύπτουν οι ακόλουθες, είτε ρητώς είτε εμμέσως συναγόμενες, ερμηνευτικές κρίσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας:

Η αχρεώστητη καταβολή φόρου συνεπάγεται την καταβολή τόκων επί του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού φόρου ως αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας του αχρεωστήτως καταβαλόντος τον φόρο λόγω μειώσεως της περιουσίας του κατά το ποσό του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου. Η αμφισβήτηση ως προς τις σχετικές υποχρεώσεις του Δημοσίου - κύρια, καθ' όσον αφορά το ποσό του αχρεώστητου φόρου, και παρεπόμενη, καθ' όσον αφορά τους τόκους επί του ποσού αυτού - γεννά αντίστοιχες διοικητικές διαφορές, οι οποίες εγείρονται είτε με κοινή για αμφότερες τις υποχρεώσεις προσφυγή, στην οποία ο φορολογούμενος σωρεύει τα αντίστοιχα σχετικά αιτήματα, είτε με ιδιαίτερη προσφυγή για κάθε μία από αυτές. Συνεπώς, η διάγνωση με δικαστική απόφαση της αχρεώστητης καταβολής φόρου και της υποχρεώσεως του Δημοσίου να τόν επιστρέψει στον φορολογούμενο αποτελεί μεν προϋπόθεση για την διάγνωση της υποχρεώσεως του Δημοσίου να καταβάλει τόκους προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας του φορολογούμενου, δεν είναι όμως αυτή η γενεσιουργός αιτία της τελευταίας αυτής υποχρεώσεως. Η υποχρέωση αυτή έχει ως γενεσιουργό αιτία την αχρεώστητη καταβολή του φόρου και διατηρείται μέχρι του χρόνου που το σχετικό ποσό επιστρέφεται στον φορολογούμενο. Κατά την διάταξη δε του άρθρου 21 του Κώδικα νόμων περί δικών του Δημοσίου, η εν λόγω παρεπόμενη υποχρέωση υφίσταται από την άσκηση της προσφυγής για την ικανοποίηση της κύριας απαιτήσεως του φορολογούμενου, αποκλεισμένης της εφαρμογής των άρθρων 340-346 και 910-911 του Αστικού Κώδικα οι οποίες προβλέπουν και προγενέστερο χρόνο τοκοφορίας των χρηματικών απαιτήσεων.»

Επειδή, ενόψει όλων των προαναφερθεισών διατάξεων του ν. 4270/2014 και του ν.2362/1995, για τις υπό κρίση αξιώσεις τόκων της προσφεύγουσας εταιρείας ισχύει πενταετής παραγραφή, η οποία αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους, εντός του οποίου γεννήθηκε η αξίωση αυτών. Περαιτέρω, σύμφωνα με την υφιστάμενη νομολογία τόκοι οφείλονται από την άσκηση της προσφυγής, με την οποία υποβάλλεται το αίτημα για επιστροφή φόρου κλπ. που έχει καταβληθεί αχρεωστήτως, η γενεσιουργός αιτία, δε, της υποχρεώσεως του Δημοσίου να καταβάλει τόκους στο φορολογούμενο προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας του είναι η αχρεώστητη καταβολή του φόρου. Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις συνάγεται ότι η αξίωση για καταβολή τόκων από το Δημόσιο στην περίπτωση αχρεώστητης καταβολής φόρου, γεννάται και καθίσταται δικαστικώς επιδίωξιμη από το χρόνο άσκησης της προσφυγής του φορολογούμενου, με την οποία υποβάλλεται το αίτημα περί επιστροφής φόρου που έχει καταβληθεί αχρεωστήτως, άλλως, αν δεν περιλαμβάνεται τέτοιο αίτημα με την προσφυγή λόγω μη καταβολής του φόρου κατά το χρόνο κατάθεσης της προσφυγής, από το χρόνο που ο φόρος αυτός καταβλήθηκε αχρεώστητα. Περαιτέρω, η εν λόγω παραγραφή της αξίωσης των τόκων, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 93 περ. α' και β' του ν.2362/1995 και του άρθρου 143 του ν. 4270/2014, διακόπτεται μόνο με την υποβολή ειδικού αιτήματος περί καταβολής τόκων, είτε με προσφυγή στην οποία περιλαμβάνεται το αίτημα αυτό, είτε με σχετική αίτηση στο Δημόσιο. Δε διακόπτεται όμως με

την προσφυγή με την οποία ζητείται η επιστροφή του φόρου, χωρίς να περιλαμβάνεται σε αυτήν αίτημα περί επιδικάσεως τόκων, ανεξαρτήτως εάν οι τόκοι συνιστούν αξίωση παρεπόμενη εκείνης της επιστροφής του φόρου. Τούτο δε διότι, υπό την αντίθετη εκδοχή θα ήταν δυνατή η καταστρατήγηση των περί παραγραφής διατάξεων του άρθρου 90 του ν. 2362/1995, μέσω της άσκησης της μεταγενέστερης προσφυγής για τους τόκους, μετά τη συμπλήρωση της παραγραφής (βλ. ΔΕφαΘ 1242/2015, πρβλ. ΣΤΕ 2304/2013, 4024/2010, ΑΠ 40/1995, ΔΕφαΔ 2660/2019).

Επειδή, στη προκειμένη περίπτωση, σε βάρος του προσφεύγοντα είχε διενεργηθεί έλεγχος από το Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., κατόπιν της υπ' αριθ. .... εντολής του Προϊσταμένου του ως άνω ελεγκτικού κέντρου. Στο πλαίσιο του ελέγχου αυτού, εκδόθηκαν, μεταξύ άλλων, α) η υπ' αριθ. .... οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, οικονομικού έτους 2011, του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., με την οποία επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα συνολική διαφορά φόρου 228.511,55 €, β) η υπ' αριθ. .... οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, οικονομικού έτους 2012, του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., με την οποία επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα και στη σύζυγό του, συνολική διαφορά φόρου 28.788,58 €, γ) η υπ' αριθ. .... οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, οικονομικού έτους 2011, του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., με την οποία επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα συνολική διαφορά φόρου 19.503,64 €.

Κατά των ως άνω πράξεων ασκήθηκε η υπ' αριθ. .... ενδικοφανή προσφυγή, ενώπιον της Δ.Ε.Δ., η οποία απορρίφθηκε σιωπηρώς.

Κατά της ως άνω σιωπηρώς απορριφθείσας απόφασης της Δ.Ε.Δ., η προσφεύγουσα άσκησε την με αριθ. καταχώρησης ..... προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο με την αριθ. .... απόφασή του, "δέχεται την προσφυγή, ως προς τον προσφεύγοντα,

Ακυρώνει την τεκμαιρόμενη σιωπηρή απόρριψη της ..... ενδικοφανούς προσφυγής, κατά της α) ..... οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, οικονομικού έτους 2011, του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., με την οποία είχαν καταλογιστεί στον προσφεύγοντα συνολική διαφορά φόρου 228.511,55 €, β) ..... οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, οικονομικού έτους 2012, του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., με την οποία είχαν καταλογιστεί στον προσφεύγοντα συνολική διαφορά φόρου 342,94 €, γ) ..... οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, οικονομικού έτους 2011, του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., με την οποία είχαν καταλογιστεί στον προσφεύγοντα συνολική διαφορά φόρου 19.503,64 €..."

Επειδή, σε εκτέλεση της υπ' αριθ. .... απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα 16^ο Τριμελές), με την οποία έγινε δεκτή η από ..... προσφυγή του ..... κατά της σιωπηρής απόρριψης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της με αρ. πρωτ. .... ενδικοφανούς προσφυγής του, η αρμόδια ελεγκτική αρχή {Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π.} επέστρεψε - συμψήφισε με οφειλές του ποσό 250.171,14 €.

Επειδή, σύμφωνα με την κατατεθείσα υπ' αριθ. .... ενδικοφανή προσφυγή, ενώπιον της Δ.Ε.Δ. [σύμφωνα με το ηλεκτρονικό αρχείο που τηρείται στην υπηρεσία μας] , τη με αριθ. καταχώρησης ..... προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, καθώς και την αριθ. ....απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών [Τμήμα 16^ο Τριμελές], με την οποία έγινε δεκτή η ασκηθείσα προσφυγή του προσφεύγοντα και ακυρώθηκε α) η υπ' αριθ. .... οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, οικονομικού έτους 2011, του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., β) η υπ' αριθ. .... οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, οικονομικού έτους 2012, του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π, γ) η υπ' αριθ. .... οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης, οικονομικού έτους 2011, του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π., δεν προκύπτει να έχει τεθεί και να έχει κριθεί το αίτημα της έντοκης επιστροφής κατά τη δικαστική διαδικασία.

Επειδή, στην υπό κρίση περίπτωση, ως αναφέρθηκε ανωτέρω, ο προσφεύγων υπέβαλε στο Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. τη με αριθμ. πρωτ. .... αίτησή του για την επιστροφή νομιμοτόκως (ως αχρεωστήτως καταβληθέντων) του φόρου εισοδήματος και εισφοράς αλληλεγγύης δυνάμει των εκδοθεισών καταλογιστικών πράξεων του Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π..

Το Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. προέβη στην άτοκη επιστροφή των ανωτέρω ποσών, και εν συνεχεία ο προσφεύγων εταιρεία κατέθεσε την υπό κρίση και με αριθμ. πρωτ. .... αίτησή του,, αιτούμενος την καταβολή τόκων, από τον χρόνο ασκήσεως της υπ' αριθ. πρωτ.: .....Ενδικοφανούς Προσφυγής ενώπιον της Δ.Ε.Δ., άλλως από τον χρόνο ασκήσεως της με αρ. κατ.: ..... Προσφυγής μου ενώπιον του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, άλλως από τον χρόνο καταβολής εκάστου επιμέρους ποσού και μέχρι εξοφλήσεως

Σύμφωνα με την προαναφερθείσα δικαστηριακή νομολογία, έχει κριθεί ότι το αίτημα επιδίκασης τόκων μπορεί να προβληθεί και με μεταγενέστερη προσφυγή του φορολογουμένου και ότι τόκοι οφείλονται από την άσκηση της προσφυγής (στην περίπτωση βέβαια που έχει πραγματοποιηθεί σχετική καταβολή του επίδικου φόρου), άλλως από την μεταγενέστερη καταβολή, και ως προς το θέμα της παραγραφής για τις υπό κρίση αξιώσεις τόκων ισχύει η πενταετής παραγραφή, η οποία αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους, εντός του οποίου γεννήθηκε η αξίωση αυτών. Περαιτέρω, βάσει επίσης της υφιστάμενης νομολογίας η εν λόγω παραγραφή της αξίωσης των τόκων, κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 93 περ. α' και β' του ν.2362/1995 και του άρθρου 143 του ν. 4270/2014, διακόπτεται μόνο με την υποβολή ειδικού αιτήματος περί επιστροφής τόκων, είτε με προσφυγή στην οποία περιλαμβάνεται το αίτημα αυτό, είτε με σχετική αίτηση στο Δημόσιο. Δε διακόπτεται όμως με την προσφυγή με την οποία ζητείται μόνο η επιστροφή του φόρου, χωρίς να περιλαμβάνεται σε αυτήν αίτημα περί επιδίκασεως τόκων, ανεξαρτήτως εάν οι τόκοι συνιστούν αξίωση παρεπόμενη εκείνης της επιστροφής του φόρου. Τούτο δε διότι, υπό την αντίθετη εκδοχή θα ήταν δυνατή η καταστρατήγηση των περί παραγραφής διατάξεων του άρθρου 90 του ν. 2362/1995, μέσω της άσκησης της μεταγενέστερης προσφυγής για τους τόκους, μετά τη συμπλήρωση της παραγραφής.

Εν προκειμένω η παραγραφή της αξίωσης του προσφεύγοντα δε διακόπηκε με την άσκηση της από ..... προσφυγής, καθώς με αυτή ζητήθηκε μόνο η ακύρωση των

καταλογιστικών πράξεων και δεν περιλήφθηκε σε αυτή αίτημα περί επιδίκασης τόκων ούτε και τέθηκε υπόψη του δικαστηρίου μεταγενέστερα. Οι αξιώσεις του προσφεύγοντα για την καταβολή τόκων επί του ποσού φόρου εισοδήματος και εισφοράς αλληλεγγύης που κατέβαλε αχρεώστητα συνολικού ύψους 279.149,44 €, γεννήθηκαν κατά το χρόνο που έλαβαν χώρα οι αχρεώστητες καταβολές, ήτοι το έτος **2014**. Συνεπώς, κατά την ....., ημερομηνία κατά την οποία ο προσφεύγων εταιρεία υπέβαλε πρώτη φορά αίτημα ενώπιον της φορολογικής αρχής περί έντοκης επιστροφής του ως άνω αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου εισοδήματος και εισφοράς αλληλεγγύης, με την υποβολή στο Κ.Ε.ΦΟ.ΜΕ.Π. της με αριθμ. πρωτ. .... αίτησης, η αξίωσή του για καταβολή τόκων επί των ποσών αυτών, είχε ήδη υποπέσει στην προβλεπόμενη, από τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 90 του ν. 2362/1995 αλλά και της παραγράφου 1 του άρθρου 140 ν. 4270/2014, πενταετούς παραγραφής.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη της με αριθμ. πρωτ. .... ενδικοφανούς προσφυγής του .....

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

**Ακριβές Αντίγραφο
Ο/Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Τμήματος Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.